

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. Варна, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 3 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Г. Савова

при участието на секретаря Пламена Ст. Стоянова като разгледа докладваното от Катя Г. Савова Административно наказателно дело № 20223110204913 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ФМ БАНСКО 77“ ЕООД, ЕИК:206736281 с адрес: гр.Варна, ж.к.“Чайка“, бл.68, ет.5, ап.57, представлявано от Ж.Д.Ж. против НП № 677584-F678563 от 23.11.2022 г. на Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Варна, с което на основание чл. 264, ал. 1 от ЗКПО и за нарушение на чл. 92, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗКПО е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.

Релевираните в жалбата обстоятелства се свеждат до наличие на материална и процесуална незаконосъобразност на атакуваното НП, чиято отмяна се иска.

В съдебно заседание за жалбоподателя се явява процесуален представител- Ж.Д.Ж., който поддържа жалбата и излага съображения за нейната основателност.

Въззиваемата страна - АНО, чрез своя процесуален представител, ю.к. Е.А., оспорва жалбата и иска потвърждаване на постановлението с присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът провери основателността на жалбата, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, при което установи следното:

Дружеството „ФМ БАНСКО 77“ ЕООД, ЕИК:206736281 със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ж.к.“Чайка“, бл.68, ет.5, ап.57 „ПАУЪР КРИС“ ЕООД, ЕИК:203282717, представлявано от Ж.Д.Ж. се явява данъчно задължено лице по ЗКПО. Имуществената санкция е наложена, тъй като дружеството не е подало в ТД на НАП Варна, Годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за 2021 г. в законоустановения за това срок до 30.06.2022 г. В хода на извършена проверка е било установено, че дружеството е осъществявало дейност, видно от подадените справки декларации по ДДС. Декларираната данъчна основа в дневника за продажби за месец декември 2021г. е в размер на 513,11 лв. и начислен ДДС в размер на 102,62 лв. ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2021г. не е подадена към датата и на съставяне на акта.

Това съставлявало нарушение на чл. 92, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗКПО.

Нарушението е извършено на 01.07.2022г. АУАН е бил съставен в отсъствието на нарушителя на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН.

АУАН сер.А N № F678563/27.09.2022г. е редовно предявен и връчен на Ж.Д.Ж. в качеството му на управител/пълномощник на дружеството на 25.10.2022г.

Нарушението било установено при извършване на проверка в информационния масив, след изготвяне на справки от ИС на НАП и разпечатка от Търговския регистър.

На основание чл.44, ал.1 от ЗАНН срещу АУАН е постъпило възражение, заведено с вх.№49100/20.10.2022г., което било счетено за неоснователно от наказващия орган.

Въз основа на акта било издадено и атакуваното НП, което било връчено на жалбоподателя на 25.11.2022 г. Жалбата против НП била подадена чрез АНО в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, при което е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на писмените доказателства приети по делото и показанията на актосъставителя – св. И. С. Д..

Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства,

т. к. същите са непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намери, че жалбата не е основателна.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е управител на горепосоченото дружество, а като такъв е и негов представляващ. Няма никакво съмнение, че данъчно задължено лице по ЗКПО е гореспоменатото дружество, т. к. именно то е субект на правоотношението с приходната администрация, а неговият управител – физическото лице Ж.Д.Ж. се явява волеизразяващ орган. Казано с други думи, дружеството като субект на правото, респ. на правоотношенията с другите частно правни субекти, общински и държавни органи и т. н. действа чрез своя управител. След това е описано какви приходи е реализирало дружеството през отчетната година, направен е извод, че е осъществявало дейност през процесния период, а накрая е казано, че следователно за задълженото лице е възникнало задължението да подаде процесната ГДД. От всичко това не може да има съмнение, че задълженото лице е дружеството, което пък би могло да изпълни задължението си за подаване на декларация, само ако неговият управител и представляващ предприеме активни действия за това. Дружеството само по себе си не би могло да извърши фактически никакви правни действия. То ги извършва чрез управителя си или надлежно упълномощено от него лице. В случая управителя на дружеството е бездействал, респ. не подал процесната ГДД, с което е запълнил хипотезата на санкционната норма на чл. 264, ал. 1 от ЗКПО, която императивно разписва: "Представляващият данъчно задълженото лице, включително лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, синдик или представляващ място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263, се наказва с...".

Не се оспорва по делото също и това, че действително е било извършено нарушение на чл. 91, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗКПО, доколкото горепосочената декларация, не е била подадена в срок до 30.06.2022 година, нито в последствие, било то със закъснение, както и до настоящия момент.

С оглед на всичко това следва да се приеме от правна страна, че установеното поведение от страна на управителя на дружеството запълва

признаците на административното нарушение по чл. 92, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗКПО, при което правилно е била ангажирана отговорността на дружеството на основание чл. 264, ал. 1 от ЗКПО.

Видно е от приетата като писмено доказателство Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изп. – директор на НАП и по-специално в т. 1. 2, б. "б" и т. 2. 1 от нея, че директорите на дирекции "Обслужване" в ТД на НАП, какъвто е издателят на процесното НП, както и органите по приходите, какъвто е и актосъставителят И. С. Д. –инспектор по приходите, разполагат с материална компетентност съответно да издават НП и да съставят АУАН за нарушения по ЗКПО.

Не може да бъде споделено и възражението за приложимост в настоящия казус на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, във вр. с чл. 9, ал. 2 от НК, тъй като липсвал реализиран приход за дружеството през процесния период.

Преценката дали едно административно нарушение следва да се квалифицира като маловажно се предопределя от спецификите на всеки конкретен случай, а именно: разкрива ли съвкупността от обстоятелства, при които е извършено нарушението, по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичната за дадения вид посегателство. "Маловажен случай" ще бъде това административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от същия вид. Заключение за приложението на чл. 28 от ЗАНН се обуславя от засегнатите от деянието обществени отношения, липсата на вредоносен резултат (когато нарушението е от категорията на резултатните) и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност.

В хронологията на инкриминираните събития следва да се каже, че подаването на декларация е основополагащо задължение на данъчно задължените лица, респ. на лицата, които ги представляват за определяне и внасяне на данъка. Касае се за действие, при което задълженото лице следва да спазва един строго фиксиран срок. С подаването на декларация се постига основната цел на закона - определяне и внасяне на дължимия данък. Ето защо неизпълнението на това основно задължение по ЗКПО, както и по ЗДДФЛ не

може да се определи като маловажно нарушение, независимо че в конкретният казус дължимият данък не е бил в голям размер. Следва да се държи сметка обаче, че той не внесен и до настоящия момент, т. к. процесната декларация не е била подадена, па макар и със закъснение и дори след установяването на нарушението. Не трябва да се забравя и това, че водещо за преценката за маловажност на случая не може да бъде сумата на дължимия и невнесен данък. Това е така, защото неподаването на ГДД, не само че води до щета за фиска, поради недеклариране, респ. невнасяне на дължимия корпоративен данък, но основно, защото с това бездействие се затруднява като цяло дейността на приходната администрация, която при евентуална проверка или ревизия не би могла да засече и свери данните, които би следвало да се декларира и сумите от приходи и разходи по счетоводните сметки, които води и съхранява лицето.

В заключение следва да се обобщи, че засегнатите обществени отношения, свързани с данъчната и бюджетна сфера, по своята обществена значимост също изключват квалификация на неизпълненото задължение като маловажен случай. Целите на административните наказания по чл. 12 от ЗАНН (да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани) изискват спазване на финансовата и фискална дисциплина, а и стимулиране на данъчно задължените лица към стриктно изпълнение на задълженията им.

С оглед на всичко това според настоящия съдебен състав административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана законосъобразно. Санкцията е определена правилно в размер на минималния, което съответства на тежестта и обществената опасност на нарушението, което е извършено за първи път, съобразена е с правилата по чл. 27 от ЗАНН и с нея ще се постигнат целите по чл. 12 от ЗАНН.

Всичко казано до тук налага НП да се потвърди изцяло.

При този изход от делото, респ. потвърждаване на обжалваното НП и фактът, че пред въззивната инстанция АНО бе представляван от юрисконсулт, който своевременно направи искане за присъждане на разноски, настоящият съдебен състав намира, че на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН следва да присъди такива. Юрисконсултско възнаграждение следва да бъде присъдено в

полза на Националната агенция за приходите, доколкото тя има статут на юридическо лице по смисъла на чл. 2, ал. 2, чл. 4, ал. 2 и чл. 6, ал. 1 от Закона за НАП, а ТД на НАП-Варна, чийто представител е издал обжалваното и потвърдено с настоящото решение НП, не е самостоятелно ЮЛ и е структурирано към същата агенция. Възнаграждението следва да е в размер определен в чл. 37 от ЗПП, съгласно препиращата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя от наредба на МС по предложение на НБПП. В случая за защита в производство по ЗАНН, чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Настоящото производство се разгледа в едно съдебно заседание, с разпит на един свидетел и не е с фактическа или правна сложност, поради което следва да бъде определено и присъдено минимално възнаграждение от 80 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Варненският районен съд:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 677584-F678563 от 23.11.2022 г. на Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Варна, с което на „ФМ БАНСКО 77“ ЕООД, ЕИК:206736281 с адрес: гр.Варна, ж.к.“Чайка“, бл.68, ет.5, ап.57, представлявано от Ж.Д.Ж., на основание чл. 264, ал. 1 от ЗКПО и за нарушение на чл. 92, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗКПО е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „ФМ БАНСКО 77“ ЕООД, ЕИК:206736281 с адрес: гр.Варна, ж.к.“Чайка“, бл.68, ет.5, ап.57, представлявано от Ж.Д.Ж. ДА ЗАПЛАТИ на Националната агенция за приходите разноси в размер на 80 лв. /осемдесет лева/ - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Варненския административен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____